19/09/2023

«Εις την Πόλιν»: Το οδοιπορικό των νέων της Ενορίας Ευαγγελιστρίας Λευκάδος στην Κωνσταντινούπολη και τη Βόρεια Ελλάδα.

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Λευκάδος και Ιθάκης

Μετά την περσινή τους εξόρμηση στη Ρώμη, βρέθηκαν φέτος στη Νέα Ρώμη, την Κωνσταντινούπολη. Τη μοναδική Πόλη που αναγνωρίζεται δίχως άλλον προσδιορισμό.

Ήταν και φέτος είκοσι πέντε οι μαθητές και οι **μαθήτριες Γυμνασίου** και Λυκείου, μέλη των **Νεανικών Συντροφιών της Ενορίας Ευαγγελιστρίας (** Μητροπόλεως) Λευκάδος, που συμμετείχαν στην ετήσια μεγάλη εκδρομή που διοργανώνει το **Ενοριακό Πνευματικό Κέντρο** για τα παιδιά του, όπως έχει από χρόνια καθιερωθεί.

Το ταξίδι από τη Λευκάδα για την Πόλη ξεκίνησε την Τετάρτη, 30 Αυγούστου 2023. Πρώτος σταθμός, η πόλη της Κομοτηνής. Διανυκτέρευση στις νέες, υπερσύγχρονες κατασκηνωτικές εγκαταστάσεις της εκεί Ι. Μητρόπολης, φιλοξενούμενοι του **Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Μαρωνείας και Κομοτηνής κ. Παντελεήμονα**. Τον υποδειγματικό οικοδεσπότη είχαν την ευκαιρία να συναναστραφούν τα παιδιά, να συνομιλήσουν μαζί του και να δεχθούν την ευλογία του, βρίσκοντας χρόνο στη συνέχεια για αγώνες βόλεϊ, ποδοσφαίρου και μπάσκετ.

Την επόμενη μέρα, Πέμπτη 31 Αυγούστου, από νωρίς παίρνουν τον δρόμο για τα

ελληνοτουρκικά σύνορα. Περνώντας ανάμεσα από στάχτες και αποκαΐδια που άφησε πίσω της η τρομερή πυρκαγιά, που καίει ακόμη λίγα χιλιόμετρα βορειότερα, το λεωφορείο προσεγγίζει το υδάτινο όριο του ποταμού Έβρου. Μετά τις νόμιμες διατυπώσεις στις δύο πλευρές των συνόρων, οι πόλεις της Α**νατολικής Θράκης** διαδέχονται η μία την άλλη: **Κεσάνη, Ραιδεστός, Σηλυβρία…**

Λίγο πριν το απόγευμα, διαπερνούν τα χερσαία τείχη της Βασιλεύουσας και τακτοποιούνται στο ξενοδοχείο στην Ευρώπη ακόμη, στη δυτική ακτή του Κερατίου Κόλπου, στην ιστορική Κωνσταντινούπολη. Για πέντε μέρες τα παιδιά θα περνούν καθημερινά πίσω από τη σφενδόνη του βυζαντινού Ιπποδρόμου, πάνω από το λιμάνι και το ανάκτορο του Βουκολέοντος, δίπλα από τη «Μικρή Αγια – Σοφιά» (δηλ. το Ναό των Αγίων Σεργίου και Βάκχου, τζαμί σήμερα)… Κινούνται ανάμεσα στις γραμμές της Ιστορίας, δίπλα από μορφές σημειωμένες με χρυσά γράμματα…

Το απόγευμα της ίδιας μέρας, προσκύνημα στο Μπαλουκλή, στο μοναστήρι της **Ζωοδόχου Πηγής,** όπου φυλάσσονται τα τιμαλφή του Γένους: οι θρύλοι για την Άλωση, οι τάφοι των Πατριαρχών… Μας υποδέχεται στην είσοδο του ναού ο αείμνηστος Λευκαδίτης έμπορος Βασίλειος Κοψιδάς που διαλαλεί από το μνήμα

του: «Την νήσον την Ιόνιον Λευκάδ’ είχα πατρίδα...»

Βρίσκεται ο Παναγιώτατος Αρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ρώμης και Οικουμενικός Πατριάρχης κ. Βαρθολομαίος εκεί, προσκυνητής της Θεοτόκου προστάτιδας της Πόλης. Ο ίδιος τελεί τη χειροθεσία ενός νέου **Άρχοντα Οφφικιαλίου**. Στον Εσπερινό, νωρίτερα, χοροστατεί ο Μακαριώτατος Μητροπολίτης Κιέβου και πάσης Ουκρανίας κ. Επιφάνιος. Βιώματα πρωτόγνωρα. Ιστορικές οι στιγμές. Πολύ αργότερα τα παιδιά θα το αξιολογήσουν.

Ο Παναγιώτατος καλωσορίζει ένα – ένα τα αγόρια και τα κορίτσια της ομάδας. Δέχεται και ευλογεί τα συμβολικά δώρα των παιδιών: της λευκαδίτικης γης τις «απαρχές», τα παραδοσιακά προϊόντα του τόπου. Ανοιχτόκαρδα και πατρικά δίνει την ευλογία του σε όλους και τους δεξιώνεται στο προαύλιο της ιστορικής Μονής μαζί με τον εκπρόσωπο της Ελληνικής Κυβέρνησης, τους Ιεράρχες του Θρόνου κ.ά. Μεγάλη τιμή!

Το πρωινό της 1ης Σεπτεμβρίου είναι για την Ορθοδοξία η Αρχή της Ινδίκτου, η εκκλησιαστική Πρωτοχρονιά. Η Αυτοκρατορία των Ρωμαίων επιβιώνει μέσα από τη μακραίωνη τελετή που παρακολουθούν τα παιδιά στον Πατριαρχικό Ναό από θέσεις προορισμένες ειδικά γι’ αυτά.

Ο λυγμός του Πατριάρχη καθηλώνει, καθώς δέεται στην τελετή της Ινδίκτου «υπέρ της Πόλεως ταύτης». Η κεντρική Πύλη, κλειστή από την 10η Απριλίου 1821 και τη θυσία του Αγίου Γρηγορίου Ε΄, σηματοδοτεί το συνεχές μαρτύριο της Μεγάλης Εκκλησίας της Κωνσταντινουπόλεως. Η Παμμακάριστος που πανηγυρίζει, τα λείψανα των Τριών Ιεραρχών και τα άφθαρτα σκηνώματα των τριών Αγιών Ευφημίας, Σολομονής και Θεοφανούς, πηγές ευλογίας για τους νεαρούς προσκυνητές.

Η θέα του επιβλητικού κτιρίου της **Μεγάλης του Γένους Σχολής**· η ψαλμώδηση του **«Τη Υπερμάχω**» εκεί που πρωτακούστηκε, στο Ναό των Βλαχερνών· η περιήγηση ανάμεσα σε εκκλησιές που έχουν μετατραπεί σε τεμένη από τα χρόνια της Άλωσης ή άλλες που διατηρούν ως σήμερα το καντήλι τους αναμμένο αποτελούν εμπειρίες μοναδικές.

Πρωτοκορυφαία ανάμεσά τους η είσοδος στο Ναό της του Θεού Σοφίας, στην Αγια – Σοφιά, το Μέγα Μοναστήρι. Και μόνο γι’ αυτό, αξίζει κανείς να φτάσει στην Πόλη προσκυνητής. Προσκυνητής, κι ας είναι σήμερα τέμενος το πενταπόσταγμα της ευσέβειας των πατέρων μας· κι ας προσβάλλει τις αισθήσεις η φωνή του ιμάμη, το πράσινο χαλί, το ανυπόδητο όλων, η υποχρεωτική μαντήλα σε όλες τις γυναίκες, η απαγόρευση της πρόσβασης στον γυναικωνίτη. Ορατά τα αποτυπώματα στον χρόνο του Ιουστινιανού και της Θεοδώρας, του Ανθέμιου και του Ισίδωρου, του Λέοντος Στ΄ του Σοφού, του Κωνσταντίνου Θ΄ Μονομάχου και της Αυγούστας Ζωής. Ευδιάκριτη η μορφή της Βρεφοκρατούσας στην κόγχη του Ιερού, οι πτέρυγες των Χερουβείμ στα λοφία του κεντρικού τρούλου, το «ομφάλιον» για τον Αυτοκράτορα και τους δώδεκα αξιωματούχους του, οι περίτεχνες και χιλιοτραγουδισμένες ορθομαρμαρώσεις…

Καθένα από τα αξιοθέατα της δικής μας Πόλης αξίζει λίγο χρόνο: η Βασιλική Κινστέρνα του Ιουστινιανού, το «Μίλιον», ο χάλκινος τρίποδας του Μαντείου των Δελφών, ο οβελίσκος του Θεοδοσίου, ο κίονας του **Μ. Κωνσταντίνου στον Κωνσταντινιανό Φόρο**…

Η Ιερά Θεολογική Σχολή της Χάλκης και το μοναστήρι της Αγίας Τριάδος μιλά για την αγωνία επιβίωσης της Ρωμηοσύνης στη ρίζα της. Το γεύμα στη γραφική και αειθαλή Πρίγκηπο αποκαλύπτει την ομορφιά των αυθεντικών Πριγκηποννήσων. Η

κρουαζιέρα «στου Βοσπόρου τ’ αγιονέρια» και μέχρι το «Ρούμελι Χισάρ» και το «Αναντολού Χισάρ» φανερώνει τις κρυφές ομορφιές του Καταστένου, παρά τις αλλοιώσεις που έφερε η σύγχρονη ζωή και στα προάστια της Βασιλεύουσας.

Ο κυριακάτικος εκκλησιασμός στην Αγία Τριάδα «της Μεγαλωνύμου Κοινότητος Σταυροδρομίου», της εκκλησίας που δεσπόζει στην πλατεία Ταξίμ και γι’ αυτό «ενοχλεί», συνοδεύεται από πρωινό έξω από την παρακείμενη αίθουσα του κοινοτικού συσσιτίου και αποκαλύπτει έναν σύγχρονο άρχοντα μέσα στην απλότητά του, φορέα του δωρικού μεγαλείου της Μεγάλης Εκκλησίας: τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Σαράντα Εκκλησιών κ. Ανδρέα, που καλοδέχτηκε εξίσου με χαρά την ομάδα των παιδιών μας, μαζί με τον επίσης φιλοξενούμενο Σεβ. Μητροπολίτη Λαοδικείας κ. Θεοδώρητο, τον γνήσια και χαρακτηριστικά ευγενέστατο εκπρόσωπο του Πατριαρχείου στην Αθήνα.

Δύσκολα σβήνουν απ’ τη μνήμη η βόλτα και τα ψώνια στην αχανή «**Μεγάλη Οδό του Πέραν**», τη σημερινή «Ιστικλάλ Καντεσί»· η στάση για «ντοντουρμά», το φημισμένο πολίτικο παγωτό, ταχυδακτυλουργικά σερβιρισμένο· το πέρασμα από το τετραόροφο «Σεράι», το περίφημο ζαχαροπλαστείο, το ξακουστό για το «κιουνεφέ», το «εκμέκ», το «ταβούκ κιοκτσού», το «τριλάς», το «σουτλάς» και γενικά για τις παραδοσιακές του γεύσεις · η μετακίνηση με το τραμ· η ξενάγηση στο σύμβολο της οθωμανικής χλιδής ανάκτορο του Ντολμά Μπαχτσέ ή στο σύγχρονο μουσείο του αθλητικού ομίλου της «Μπεσίκτας».

Το ίδιο αλησμόνητη θα μείνουν η αβραμιαία φιλοξενία της Ενορίας Ευαγγελισμού της Θεοτόκου Ευόσμου της Ι. Μ. Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως και του π. Γεωργίου Μίλκα στις δικές της σύγχρονες Κατασκηνώσεις στη Μακρινίτσα Ν. Σερρών, όπως και το προσκύνημα στην πλησιόχωρη γυναικεία Ι. Μονή Τιμίου Προδρόμου Ακριτοχωρίου, ένα αρχιτεκτονικό αριστούργημα – επιτομή της παραδοσιακής Ορθόδοξης ναοδομίας, και η ξενάγηση των παιδιών στο «Ρούπελ», σε ένα από τα θρυλικά οχυρά της γραμμής Μεταξά, όπου γράφτηκαν σελίδες εποποιΐας από τους Έλληνες υπερασπιστές τους τον Απρίλη του 1941.

Και πάνω απ’ όλα, η καλή διάθεση και η συνεργασία όλης της νεανικής αυτής συντροφιάς, που επιλέγει να ζει την αληθινή χαρά μέσα στην Εκκλησία μας.

Την γεμάτη αυτή εκδρομή, με έντονο τον περιηγητικό και προσκυνηματικό, αλλά και κυρίαρχο τον ουσιαστικά ψυχαγωγικό χαρακτήρα διοργάνωσε το Ενοριακό Πνευματικό Κέντρο του Ι. Ν. Ευαγγελιστρίας (Μητροπόλεως) Λευκάδος με την αδιάλειπτη έμπνευση του π. Γερασίμου Ζαμπέλη και την συνεχή ευλογία και ενθάρρυνση του Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου, **Μητροπολίτου Λευκάδος και Ιθάκης κ. Θεοφίλου.** Τα παιδιά συνόδεψε ως κατηχητής της Ενορίας ο π.

Ιωαννίκιος Ζαμπέλης, έχοντας την όλη ευθύνη του προγράμματος.

Οι εκδρομές, και μάλιστα στο εξωτερικό, αποτελούν για δεκαετίες βασική ποιμαντική επιλογή της εν λόγω Ενορίας, αφού δίνουν σε όσα παιδιά επιλέγουν να συμμετέχουν σταθερά στις Νεανικές της Συντροφιές τη δυνατότητα να ανοίγουν τους ορίζοντές τους, να συνειδητοποιούν τις ρίζες τους και να οραματίζονται το μέλλον.